

16.10.57, יום ד'

חבוקר באו הנה נחמיה, משה, מאיר ושמעון - במטוסים. הקדימו לבוא לפני שאל ווילמן, עוד אמש קיבלתי הפרוטוקול של שיחת משה ושמעון עם שני הגנרלים - על אימוני-חנם בצרפת, רכש, *סוף* ושחף פעולה וחתימות טריוויות (פעם בשלושה חדשים) בין צבאנו ובין צבא צרפת. אמרתי למשה שאני מסכים לכל הדברים האלה. משה התאונן כי אשכול אינו נותן הדולרים לרכישת הוופורים אלא אם נפחיה תביעותינו כלירות ישראליות. אברר דבר זה בשובי לירושלים. הסכמתי לנסיעה שמעון לגרמניה בענייני הצוללות.

נחמיה הביא שתי חשוכות מ.מ. דורמן ומ. מנחסי. עוד הספקתי לכתוב לחם לפני בוא הסיירה כל הצרפתים. הם לנו בבאר שבע ובאו הנה ברכב - יחד עם נשיחם וגם בנו של גנרל שאל (ג'ילבר), מקודם סיפרתי להם על תולדות המקום וכיצד נקלעתי להוכו לפני כארבע שנים וכיצד התפטרו יורשי במסדר הבשחון שוב הוציאה אווה משה, כי כל הקנדידים המוצעים סרבו לקבל ודרשו שובי, והצבא הוא בעיני עוד יותר חשוב מהמדבר.

לאחר כמה דברי נימוסין - נסדרו הנשים ובנו של שאל ונסארו רק שני הגנרלים הצרפתים, משה, מאיר, שמעון, נחמיה ואנכי (ומחורגסן) אני דיברתי עברית. את שאל לא היה צורך לחרגם.

אמרתי לו שקראתי בפרוטוקול של שיחתם עם משה ושמעון ואני מסכים למסקנות ולפגישות הטריוויות.

שאל שאל מה אני חושב על המצב בסוריה ובתחת"ח.

אני שאלתי אותו במשך השיחה אם הוא רואה פתרון לבעיה אלג'יר.

הוא רשם לעצמו כל דברי ואמר שימסור אותם לממשלתו - לכשתקום.

אמרתי לו כי המאורע המרכזי בעולם הוא "הירח", ואילו לא היו משמעות

רבות, מדיניות וצבאיות כרוכות כמעט זה - היינו יכולים כולנו לראות בכך
כיבוש מדעי אנושי גדול. אבל לטענה זהו קודם כל מאורע פוליטי ממדרגה ראשונה
שהיזק כוחה של רוסיה. סוריה אינה זו שלמני שנתיים או שנה, כשעוד הייתה
לצדפים בה קצת השפעה, ולארה"ב - יוהרה. סוריה היא עכשיו לטענה גרורה
סובייטית, אם לא באופן פורמלי, והוא הדין בגרים, אם כי נאצר ערום יותר
ועודנו מנסה לחטון כאילו הוא נייטרלי ולא מתנגד למערב. אבל למעשה אין
הבדל בין שהי הארצות.

אילו היה המזרח המזרחי כשה מסוגר ונתון לנפשו - לא היינו חוששים
לא לסוריה ולא למצרים, אם כי אנו זקוקים לנשק נוסף. אבל סוריה עכשיו בעיה
של המה"ח - אלא בעיה העולם, כי מאחוריה עומדת רוסיה. וההאננות המתגברת של
רוסיה לתרכיה מעוררת דאגה. לכני כמה שנים, בימי טטלין, דרשה רוסיה שני
מחוזות מהרכיה, וחזרה בה אחר כך מדרישה זו - אבל הבולטביקים אינם חוזרים
אף פעם מדרישתם באמת.

עד להופעת הירח הייתי סבור שאין בה"מ רוצה בלחמה, ולכן לא תהיה
לחמה, בכל אופן לא לחמה עולמית וזה משני סעיפים: 1) אינם רוצים בסיכון,
כי לחמה המימנים מהרוס שני הצדדים, 2) מסני חולשתה בגרורות ובכמה
מהשכטים והעמים ברוסיה, חשונאים את השטח ורוצים במפלחו. נאמנים למשטר
בעצם רק העם "הרוסי הגדול" - אם כמעטים פסיוטיים (הבולטביקים בנו
אימפריה יוהר גדולה מהצארים) ואם מסעמים אידיאולוגיים או שניהם. אבל

אחרי הטבת הירח איני כל כך בטוח שלא תפרוץ מלחמה, אם כי אין מלחמה הכרחית. אבל אין ספק שהטבת "הירח" היא מכה חזקה לארה"ב - ולמערב החפשי. אם בה"מ תתגבש כאשר התנהגה ארה"ב כשהיה לה הסונופולין על שצצות אסום, - אין לי ספק שבסוף שנים אחדות אח"ב תרכיב את רוסיה. כי זוהי התועלת בהטבת "הירח" - נפתחו עיני העם האמריקני לסכנה.

הדבר עורר דאגה ואולי גם טחד, ויהיה לחץ על הממשלה שעליה אמר לי אחתול בנו של רוזוולט שאין לה מדיניות, ויש להניח שהצבא לא ישחק, ולא יססוך כל כך על ה- . כאמר עשה עד עכשיו. בינתיים הכרחי שהעולם החפשי יבצר כל עמדה שלו ויחדק אחדותו, וקודם כל יש לבצר עמדות העולם החפשי במה"ח. בצורנו אנו מוכרח להיות לא רק צבאי בלבד, אלא גם ששקי וחרכותי. עלינו לקלוט עוינים, לפתח מקלאות, תעשייה ויטאות. וסיום כך אנו רוצים לחזק קשרינו עם צרפת לא רק בשטח הצבאי, וסשהו חשוב כבר נעשה בשטח זה. אבל לא רק עם צרפת, אלא עם כל ידידי צרפת באירופה. אנו רוצים גם בקשרים עם נאטו לאו דווקא כניסת לנאטו, אני מכיר שאנו מדינה קטנה ועם מצער, אבל יש לנו שני יתרונות בשביל העולם החפשי: אנו יושבים במה"ח, וזוהי המדינה היציבה היחידה המקיימת חופש ודימוקרטיה במה"ח, מחוץ לתרכיה. ויש לנו יהדות בעולם שבכמה ארצות היא מחוזה גורם בעל השפעה. אנו יודעים יותר מאחרים מה שנעשה במה"ח, וידענו חוכל להיות לברכה לעולם החפשי. ובירינו לעסוק שני דברים שיש בהם ברכה גם לכל העולם החפשי: (1) ישירות, (2) באופן אמצעי. ישירות - ע"י חיזוק כוחנו הצבאי והמשקי. באמצעות - ע"י יהדות אמריקה. איני סגור ואין להגזים בערך גורם זה. יש רק חששה מיליון יהודים בארה"ב, אבל השפעתם גדולה מכמותם. ומכיוון שבעיני יסוד ובערכי יסוד אנו משוחפים - ישדאל וארה"ב - יכלה ארה"ב לסייע למדיניות שלו בארה"ב, כאזרחים נאמנים לארצם, ובבלי להטריז - יוכלו לעזור לכעמד צרפת בארה"ב.

כפי שאני מכיר המצב ברוסיה - לא חל שום שנוי יסודי אחרי מוח טטלין,

ולא יחול בקרוב. עקרוני הקומוניזם לא מתחלפים, משנים רק מזמן לזמן את ההכספים. המסדה היסודית היא - שלטון עולמי, ולא רק מתוך שוביניזם ~~אנטי~~ (גם זה פועל) אלא מתוך אמונה ביעוד וביכולת הקומוניזם לגאול את האנושיות. חל אטנט שנוי פנימי ברוסיה: גדלה אינסלברנציה שאינה מקבלת בנקל בענינים חרבותיים ומדעיים דעה השלטון אבל ביסודו המשטר לא השתנה ולא ישתנה בקרוב. ואין המערב יכל לסמוך על דברי השלום שמשמיעים מזמן לזמן שליטי מוסקבה, הם לא יעסיקו חתירותיהם וחדיירותיהם, אלא ימנעו מהם בכוח, לאו דווקא במלחמה. ולכן חיזוק כל עמדה של העולם החפשי בכל מקום וקודם כל בכה"מ שנהפך לנקודה המוקד של המלחמה הקרה.

לדאיתי אם יש סיכוי לפתרון בעיה אלב'יר - ענני יאל בסקטיות. אין חשש רב למצב באלג'יר, כי המרד הולך ונשבר, ואפשר להגיע עם הרוב של המוסלמים לידי כידור. איני יודע מה יהיה עכשיו, אבל היה סיכוי לחק חקדירים של בורגס מונורי. לצערו אין אמריקה עומדת לימינה של צרטה, והוא חושש לתרעת היחסים עם סונים ומרוקו.

אמרתי לו שלאחר שתקום ממשלה מחוז או יותר יציבה אולי כדאי יהיה להימנע א גם במישור מדיני כמו שהסכמנו להגישות במישור צבאי.

שאל רשם הכל - וימסור לטי העריך.

נפרדנו בידידות, והנשים הביעו התפעלותם ממה שראו במשך (לא יכלו לראות הרבה!)

- סמקון סיפר שטר האוצר הצרפתי הטיל ויסו על מכירת הווסוריס, כי לא הגידו עד עכשיו על עיסקה זו. בורגס היה צריך להגיד, ושכח כנראה, ומתאוס נודע לו הדבר והוא כעס והטיל ויסו כי לא היה כלל דיון על כך בממשלה.
- בהבוקר של היום מצאתי חליפת המכתבים ביני ובין בן ציון כץ. זו תוספת כמעט עמוד שלום ב"בוקר". פרסמו גם חשוכתי לגרומן מדוע ההנגדתי למרחוט תהילה.

17.10.57, יום ה'

קראתי היום הספר "אדם ולוחם", סיפור חייו, גבורתו ומוותו של אחד כגדולי בנינו הצעירים, ומקצה להרופים האדיר שעשו עלי סיפורי חבירו של "גוליבר" (יצחק בן-מנהם, רב-סרן נצה"ל שנפל במבצע כנרת) - הבעתי במכתב שכתבתי להוריו.

- גם רציתי לי קווים כלליים היום להודעה בכנסת ביום כ' הבא.
- בערב נודע לנו כי טרי חזרה. יהושע התקשר טלפונית ואהרי עמל רב הסיב את טרי עצמה בטלפון. מדוע לא הבריך לנו עכוס על שובה?